

fuldstændig umuligt at svare på, hvad det betyder.

Derfor er det alene af den grund helt håbløst at foreslå, at man skal have en folkeafstemning om, hvorvidt Danmark skal være et multietnisk samfund. Man ved ikke, hvad man stemmer om. Betyder det, at vi allerede er det, og derfor er der nogen, der skal jages ud, for ellers er vi jo ikke et etnisk rent samfund? Eller er det 10 pct. mere, så kan vi tage nogle ind, når der ryger nogle ud på et tidspunkt? Skal de registreres osv. osv.? Derfor må man alene af den grund selvfølgelig afvise det.

Det vil altså sige, at i forhold til de fire kriterier, som jeg her har stillet op, så opfylder dette forslag ikke et eneste af dem, og derfor er der ikke noget problem i for vores vedkommende alene af principielle grunde at afvise forslaget.

Så vil jeg selvfølgelig heller ikke undlade at nævne, at vi betragter forslaget som udtryk for det, som vi også har set i en række andre forslag, som spiller på intolerance, modvilje mod fremmede og den slags ting. Det er selvfølgelig det, der ligger som undertone i det. Men jeg har først og fremmest forholdt mig principielt til forslaget.

Ud over at SF ikke kan støtte forslaget, skal jeg på Enhedslistens vegne, som ikke kan være til stede i salen på indeværende tidspunkt, sige, at de heller ikke støtter forslaget.

Henrik Svane (RV):

Indledningsvis vil jeg da godt lige minde om dengang, jeg var barn. I min mors køkken fik vi om sommeren altid grøn salat med eddikedressing. Da mor om ikke stillede træskoene, men i hvert fald potterne og panderne og ikke kunne det længere, så havde hendes køkken, og hun var og er en god jyllænder, udviklet sig til et eksotisk køkken. Hvis jeg, da jeg var barn, havde sagt til min mor, at hun om føje år skulle bruge forskellige olier i stedet for margarine eller palmin eller hun skulle bruge hvidløg eller eksotiske krydderier, ville hun have sagt, jeg var en gal mand.

Det skete, og hvorfor gjorde det det? Det gjorde det, fordi vi til stadighed lader os påvirke af ting, der kommer til os udefra, eller af ting, som vi oplever, når vi går ud i verden og ser os grundigt om.

Når vi i dag skal tage stilling til, om vi skal sige ja eller nej til forslaget om at afholde en folkeafstemning om Danmarks udvikling mod et multietnisk samfund, vil jeg gerne fra starten

sige, at det tema set med radikale øjne ikke er egnet til en folkeafstemning.

Der har allerede været folk, som har været i gang med at prøve at definere, hvad et multietnisk eller multikulturelt samfund er. Det tror jeg egentlig heller ikke vi kan blive helt enige om, for jeg tror, at det er svært at definere præcis. Jeg vil komme med et citat:

»Det afgørende for at kunne definere et samfund som flerkulturelt er, at der finder flerkulturel tænkning, beslutning og organisation og handling sted i hele samfundet. Det gælder det individuelle, det institutionelle og det politiske niveau. Det gælder, når man ansætter medarbejdere, planlægger aktiviteter eller opbygger institutioner, og det gælder, når man vælger målgruppe og scene. Det gælder også selve processen og vejen frem til beslutningerne, samt når handlingerne skal gennemføres«.

Sådan definerer bogen »Det flerkulturelle samfund«, som blandt andet har Ole Hammer som forfatter, kriterierne for, at et samfund kan kalde sig flerkulturelt. Man kan tale om flerkulturel forståelse, som betyder, at forskellige samværd- og udtryksformer samt værdier og normer indgår i et samspil, og at det etniske element indgår som et af elementerne i den måde, der tænkes, beslutes, organiseres og handles på.

Derfor forlod min mor eddikedressing og blev mere eksotisk i sit køkken.

Jeg vil godt bare knytte et par enkelte ord til bemærkningerne til lovforslaget, hvor der skrives, at Danmark i århundreder har haft en relativt homogen befolkning med en helt ubetydelig indvandring til landet. Men alt er jo relativt. Jeg tror nok, at det ubetydelige her går på antallet, men man kan da ikke sige, at den indvandring, der er foregået, ikke har haft betydning. Må jeg minde om huguenotterne og jøderne, roepolakkerne, kartoffeltyskerne osv. De har haft enorm indflydelse på dette samfunds udvikling, og som generationerne gik, følte de sig mere og mere danske. De var sammen med os, der kom først, med til at gøre dette samfund dansk, og sådan tror jeg det fortsat vil være.

Vi deler heller ikke forslagens ord om, som det står i bemærkningerne, at hvis vi skulle holde en folkeafstemning, skulle vi have en fordomsfri debat. Jo, gerne det, men en fordomsfri debat baserer sig jo på, at de ting, som fremføres, er faktuelle. Og dér vil jeg gerne lige minde om, at den forrige indenrigsminister for få